

[Bjørn Elmquist]

for den offentlige sektor, hænger meget nøje sammen med, hvordan udfaldet bliver ved højestere af den HT-sag, som jeg forstår på pressen er blevet appelleret fra østre landsret til højestere. Vi synes, det er klogt, at der er sket denne appel, og vi forudser, at der, når højestere har talt, formentlig vil blive tale om at indbringe denne højestere dom for Den europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg, hvor man jo afgjorde sagen om de tre britiske jernbanearbejdere i 1981, hvilket førte til vores 1982-lov.

Jeg har indtil nu talt om det principielle i vores grundlovsbestemmelse og i andre bestemmelser om organisationsfrihed, og jeg vil nu bevæge mig ind på et emne, som også har med det at gøre, og som forøger fornemmelsen af ufrihed. Det er tvangsbidragene.

Vi ser, at mange mennesker føler ufrihed ved den situation, de bringes i. Ved gruppepres og andre mere eller mindre utiltalende aktioner bringes folk ind i en fagforenings-sammenhæng, som de ikke altid er tilfredse med. Denne utilfredshed forøges i takt med, at adskillige fagforeninger i stadig større omfang tiltager sig politiske roller, politiske opgaver.

Vi har ved adskillige lejligheder drøftet tvangsbidragene, og vi har beroligende fået at vide af det parti herinde, der især modtager den slags bidrag, nemlig socialdemokratiet, at det er ganske små beløb, det drejer sig om. For den enkelte er det ganske få kroner om året, og for partiet kan det som helhed heller ikke rigtig gøres op i beløb, der er værd at tale om. Det er ikke så afgørende, om det er få kroner eller mange kroner for det enkelte medlem, hvis det er et princip.

Dertil kommer beløbene til de kampagner, vi har set at de pågældende foreninger vil sætte i værk: SiDs 180 mill. kr., LOs 50 mill. kr. Og med hvilket formål: at få en anden regering, at få en anden fordeling af mandaterne herinde i folketinget mellem de politiske partier. Er det en egentlig faglig opgave? Det mener vi ikke i mit parti. Vi mener, at det helt klart er i strid med rollefordelingen, med den opgave, fagforeningerne bør påtage sig, nemlig at repræsentere deres medlemmers faglige interesser.

Tænk, hvis disse fagforeninger fik øjnene op for, at vi bør bevæge os væk fra, hvad vi vil kalde stenalderdemokratiet, demokratiet,

flertalstyranniet, over i en situation, hvor der bliver rigtigt demokrati!

Jeg har hæftet mig ved, at Danmarks Lærerforening har besluttet at sende ud til urafstemning blandt medlemmerne beslutningen om økonomisk skadesløsholdelse i forbindelse med de ulovlige aktioner, der har fundet sted. Det synes jeg i og for sig er en klædelig beslutning, og jeg håber, at de store fagforeninger med al deres forståelse og med deres demokratiske basis vil lade deres medlemmer få indflyelse på, hvad deres medlemsbidrag skal gå til.

Der er lande, der har lavet en frivillig ordning, sådan at man ved indbetaling på girokortet kan sætte kryds, hvis man ønsker at deltage i den ene eller anden fondsetablering. Tænk, hvis man havde noget tilsvarende herhjemme! Det ville bestemte klæde og jeg synes egentlig også give en vis overensstemmelse med disse fagforeningers demokratiske traditioner, i hvert fald med deres erklærede demokratiske hensigter. Hvis ikke dette sker, kan vi også på dette område være nødt til at overveje, i hvilket omfang lovgivningsmagten skal gå ind og sikre, at foreningsfriheden også på dette område får sit fulde liv.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Man bliver næsten rørt til tårer, når man hører venstres politiske ordfører tale om fagbevægelsens demokratiske traditioner, om rollefordeling, om, hvad man skal beskæftige sig med i fagforeningerne. Frihedsrettigheder osv. Store ord – nul indhold.

Er det ikke en frihedsrettighed at kunne lave en forening i dette land? Er det ikke en frihedsrettighed i dette land, at denne forening kan træffe beslutning om, hvordan den skal forvaltes, hvad foreningen skal bruge sine penge til? Det er ikke en frihedsrettighed, når det er fagforeninger. Så må de ikke bruge deres penge til noget. Så skal de kun snakke faglige spørgsmål og overenskomstspørgsmål og sådan noget. Og vil de ikke rette sig efter venstre i den sag, så gennemfører man simpelt hen tvangslovgivning, uden at nogen fagforeninger har været spurgt. Hvad skal de så beskæftige sig med? Jo, faglige spørgsmål. Frihedsrettigheder – store ord, det kan man bruge i venstre.